Sfintele 40 de mucenițe din Adrianopol și Sfântul Amun diaconul († 323)

(s.v. 1 septembrie / s.n. 14 septembrie)

În prima zi din luna septembrie, le pomenim pe Sfintele 40 de mucenițe fecioare din Ieraclia Traciei şi pe Amun, diaconul, dascălul lor († 323). Acestea erau din Adrianopolul Macedoniei şi fiind creştine, au urmat lui Hristos, având şi dascăl pe diaconul Ammun. Deci, prinzându-se de Vavd, domnul Adrianopolului şi mult fiind muncite ca să se închine idolilor, s-au rugat lui Dumnezeu şi s-a spânzurat în văzduh popa idolilor, care chinuindu-se multe ceasuri şi căzând jos, a pierit. Apoi, a spânzurat pe Sfântul Ammun şi l-au zgâriat pe coaste. După aceea, au pus coif ars pe capul său şi izbă-vindu-se de dânsul s-a trimis împreună cu Sfintele fecioare de la Bereta la Iraclia Traciei la Licinie tiranul. Şi din porunca acestuia, 10 dintr-

însele s-au băgat în foc, iar la 8 cu dascălul lor li s-au tăiat capetele; şi alte 10, săbii prin gură şi prin inimă suferind, s-au sfârşit; 6 le-au zdrumicat cu cuţite. Iar celelalte 6 luând fiare arse prin gură, s-au mutat la Domnul. Cele 40 de Sfinte muceniţe au fost: Laurencia, diaconiţa; Celsina; Teoclia; Teoctista; Dorotea; Eutihia; Tecla; Aristaineta; Filadelfia; Maria; Veronica; Eutimia; Lamprotatia; Eufimia; Teodora; Teodota; Teteia; Aquilina; Teodulia; Aplodora; Lampadia; Procopia; Paula; Iunila; Ampliana; Percisa; Polinicia; Maura; Gregoria; Chiriachi; Vasa; Calinica; Varvara; Ciriena; Agatonica; Iusta; Irina; Timotea; Tatiana şi Ana.

Index

În această lună (septembrie), ziua întâia - Începutul Indictului; pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Simeon stâlpnicul şi arhimandritul şi a maicii lui Marta. Şi Sfintele patruzeci femei mucenițe şi Sfântul Ammun diaconul şi dascălul lor (Minei).....3

Canon de rugăciune către Sfintele 40 de muceniţe din Adrianopol 39

Imnografie.....46

Sfintele 40 de muceniţe fecioare din Ieraclia Traciei și a Sfântului Amun diaconul, dascălul lor († 323) 47

Sinaxar din 1 septembrie.....49

Icoane.....53

În această lună (septembrie), ziua întâia - Începutul Indictului; pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Simeon stâlpnicul şi arhimandritul şi a maicii lui Marta. Şi Sfintele patruzeci femei mucenițe şi Sfântul Ammun diaconul şi dascălul lor (Minei)

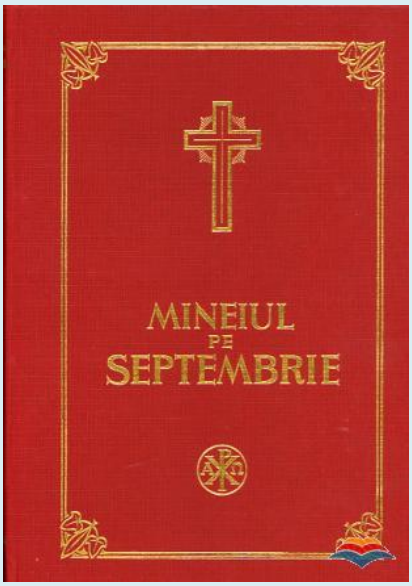

În ziua întâia, începutul Indictului, adică al anului nou bisericesc, pomenirea prea cuviosului părintelui nostru Simeon stâlpnicul şi arhimandritul şi a maicii lui Marta. Şi Soborul Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu cea de la Miasine. Sfântul mucenic Aitala. Şi Sfintele patruzeci femei mucenițe şi Sfântul Ammun diaconul şi dascălul lor. Şi pomenirea Sfinţilor mucenici: Calista, Evod şi Ermoghen, fraţi buni. Şi pomenirea lui Isus, fiul lui Navi, şi pomenirea arderii cea mare.

La Vecernie

După obişnuitul Psalm, se citeşte Fericit bărbatul... Slava întâia; iar de este sâmbătă seara, se citeşte Catisma întreagă. La Doamne, strigat-am..., se pun Stihirile pe zece, şi se cântă 3 stihiri ale Indictului, şi 7 ale cuviosului.

Stihirile Indictului, glasul 1:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria Cetelor cereşti şi pe pământ oamenilor tare folositoare, prea curată Fecioară miluieşte-ne pe noi cei ce scăpăm la tine. Că nădejdile noastre, după Dumnezeu, întru tine le-am pus, Născătoare de Dumnezeu.

Rugăciunea învăţăturii celei dumnezeieşti, de însuşi Hristos rostită învăţându-ne, în toate zilele să strigăm către Ziditorul: Tatăl nostru care locuieşti în ceruri, pâinea cea spre fiinţă dă-ne-o nouă, trecând cu vederea greşalele noastre.

Precum oasele evreilor, au rămas oarecând în pustie, osândindu-se după dreptate, pentru că nu se pleacă Ţie, Stăpânului tuturor, aşa oasele păgânilor şi necredincioşilor, risipeşte-le acum, după graiul psalmistului, lângă iad Hristoase.

Cela ce în muntele Sinai, tăbliţele ai scris oarecând, însuţi şi acum în cetatea Nazaret după trup, cartea proorocească ai primit a citi Hristoase Dumnezeule; şi aceea închizându-o, ai învăţat popoarele, că întru Tine s-a plinit Scriptura.

Alte **Stihiri** ale prea cuviosului. Glasul al 5-lea, însuşi glasul:

Podobie: Cuvioase părinte...

Cuvioase părinte, trupul ţi-ai topit cu lacrimile, şi curăţindu-ţi sufletul te-ai suit la înălţimea bunătăţilor; simţită locuinţă avându-o pe stâlpul tău, iar cea gândită în cereasca cetate a Sionului celui de sus. Miratu-s-au îngerii, spăimântatu-s-au oamenii, ruşinatu-s-au dracii de bunătăţile tale Simeoane cuvioase! Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Cuvioase părinte, de ar avea grai stâlpul, nu ar înceta a vesti durerile, ostenelile, şi suspinurile tale; însă acela nu el te ţinea pe tine, ci mai ales umezindu-l tu, fericite, cu lacrimile tale, ca un copac îl ţineai. Miratu-s-au îngerii, minunatu-s-au oamenii, spăimântatu-s-au dracii de răbdarea ta, Simeoane cuvioase! Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Cuvioase părinte, cu puterea Dumnezeiescului Duh, râvnind Stăpânului tău, te-ai suit pe stâlp ca pe Cruce. Acela zapisul strămoşesc a rupt, iar tu năvălirile patimilor le-ai biruit. Acela ca o oaie, iar tu ca o jertfă, Acela pe Cruce, iar tu pe stâlp, Simeoane cuvioase! Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Alte **Stihiri** ale prea cuviosului, glasul al 2-lea. Podobie:

Cel din pruncie sfinţit Simeon, a răsărit ca un rod bun din rădăcină bună; şi cu darul mai ales decât cu lapte hrănindu-se, şi pe piatră trupul suindu-şi, şi către Dumnezeu înălţându-şi gândul, şi-a zidit ceresc lăcaş prin faptele cele bune şi cu dumnezeieştile puteri cele de sus desfătându-se, sălaş s-a făcut lui Hristos Dumnezeu, şi Mântuitorului sufletelor noastre.

De te-ai şi mutat de la noi păstorule cel bun, cuvioase părinte Simeoane, dar pomenirea ta în veac rămâne, căci pentru blândeţile inimii tale nu te depărtezi din dragoste cu Duhul de la noi; ci înaintea lui Dumnezeu stând, şi cu îngerii dănţuind în ceruri, împreună te roagă, să se mântuiască sufletele noastre.

A lui Ciprian: Sicriul moaştelor tale, prea lăudate părinte, izvorăşte tămăduiri; şi sfânt sufletul tău cu îngerii împreunându-se, după vrednicie se bucură. Deci având către Dumnezeu îndrăznire cuvioase, şi cu cei fără de trup dănţuind în ceruri, roagă-te cu dânşii, să se mântuiască sufletele noastre.

A lui Ghermano: Iubit-ai de Dumnezeu purtătorule filozofia cea de sus, şi afară de lume ai fost vieţuind mai presus decât cele văzute şi neîntinată dumnezeiască oglindă te-ai arătat lui Dumnezeu; şi fiind pururea împreunat cu lumina, lumină ai primit, fericite, şi mai luminat sfârşit ai dobândit. Roagă-te dar pentru sufletele noastre înţelepte Simeoane.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 6-lea. A lui Germano*

Dumnezeiescul dar umbreşte peste sicriul moaştelor tale, sfinţite Simeoane; pentru aceasta şi la mireasma mirului minunilor tale alergăm, tămăduire de boli luând; ci părinte cuvioase, roagă pe Hristos Dumnezeu pentru sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a Indictului, asemenea*

A lui Vizantie: Cela ce eşti unit cu Tatăl şi cu Duhul Sfânt, Cuvinte cel fără de început şi Fiule; al tuturor celor văzute şi nevăzute Făcătorule, şi împreună Ziditorule, binecuvântează cununa anului, păzind în pace mulţimile drept-credincioşilor. Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu şi ale tuturor sfinţilor Tăi.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei, şi Paremiile.

Din proorocia lui Isaia citire:

Cap. 17, 1.

Duhul Domnului peste Mine. Pentru aceea M-a uns pe Mine: A vesti săracilor M-a trimis, a vindeca pe cei zdrobiţi la inimă, a predica robilor iertare şi orbilor vedere, a chema anul Domnului primit, şi ziua răsplătirii Dumnezeului nostru; a mângâia pe toţi cei ce plâng; a da celor ce plâng Sionul, slavă în loc de cenuşă, ungere de veselie celor ce plâng, podoaba măririi în locul mâhnirii duhului.

Şi se vor chema neamul dreptăţii, sădirea Domnului întru mărire, şi vor zidi pustiile cele veşnice, cele mai dinainte pustiite vor ridica, şi vor înnoii cetăţile cele pustii, care s-au pustiit din neam în neam; şi vor veni cei de alte neamuri, care vor paşte oile tale, şi cei de altă seminţie vor fi plugarii şi vierii.

Iar voi preoţi Domnului vă veţi chema, slujitori Dumnezeului vostru se va zice vouă. Tăria neamurilor veţi mânca, şi întru bogăţia lor minunaţi veţi fi. Pentru înfruntarea voastră cea îndoită, şi pentru ruşine, se va bucura partea lor. Pentru aceasta pământul său a doua oară vor moşteni, şi veselie veşnică peste capul lor. Că Eu sunt Domnul, Cel ce iubesc dreptatea, şi urăsc jefuirile cele din nedreptate; şi voi da osteneala lor drepţilor, şi legătură veşnică voi lega cu dânşii, şi se va cunoaşte întru neamuri sămânţa lor. Şi fiii lor în mijlocul popoarelor. Tot cela ce-i va vedea pe dânşii îi va cunoaşte, ca aceştia sunt sămânţă binecuvântată de Dumnezeu în veci, şi cu veselie se vor veseli în Domnul.

Din cartea Leviților citire:

Cap, 26, Vers. 7.

Grăit-a Domnul feciorilor lui Israil, zicând: De veţi umbla întru poruncile mele, şi de veţi păzi învăţăturile mele, şi de le veţi face pe dânsele voi da vouă ploaie în vremea ei, şi pământul va da rodurile sale, şi pomii ţarinilor vor da rodul său, şi va ajunge treierişul vostru la culesul viilor; şi culesul viilor va ajunge la semănătura, şi veţi mânca pâinea voastră întru saţiu, şi veţi locui fără de frică în pământul vostru, şi voi da pace în pământul vostru, şi veţi dormi şi nu va fi cine să vă spăimânteze pe voi. Şi voi pierde fiarele cele cumplite din pământul vostru, şi război nu va trece prin pământul vostru. Şi veţi goni pe vrăjmaşii voştri, şi vor cădea înaintea voastră ucişi. Şi vor goni cinci din voi o sută, şi o sută din voi zece mii, şi vor cădea vrăjmaşii voştri înaintea voastră de sabie. Şi voi căuta spre voi, şi voi binecuvânta pe voi, şi voi creşte, şi voi înmulţi pe voi, şi voi pune legătura mea cu voi, şi veţi mânca cele vechi, şi cele vechi ale celor vechi, şi cele vechi dinaintea celor noi le veţi lepăda, şi voi pune legătura mea întru voi, şi nu va urî sufletul meu pe voi. Şi voi umbla întru voi, şi voi fi vouă Dumnezeu, şi voi veţi fi mie popor.

Iar de nu Mă veţi asculta pe Mine, nici veţi face poruncile Mele acestea; şi de nu vă veţi pleca lor, şi judecăţile Mele de nu le va primi sufletul vostru, ca să nu faceţi voi toate poruncile Mele, şi ca să stricaţi legătura Mea, şi Eu voi face vouă aşa: Aduce-voi asupra voastră lipsă, şi veţi semăna în deşert seminţele voastre, şi vor mânca potrivnicii voştri ostenelile voastre. Şi voi întoarce faţa mea asupra voastră, şi veţi cădea înaintea vrăjmaşilor voştri, şi vor goni pe voi cei ce vă urăsc pe voi, şi veţi fugi negonindu-vă pe voi nimenea, şi voi zdrobi ocara mândriei voastre, şi voi pune vouă Cerul ca de fier, şi pământul vostru ca de aramă. Şi va fi întru deşert tăria voastră, şi pământul vostru nu-şi va da sămânţa sa, şi pomii ţarinilor nu-şi vor da roadă. Şi voi trimite asupra voastră fiarele cele sălbatice ale pământului, şi vor mânca pe voi, şi vor topi dobitoacele voastre, şi voi împuţina pe voi, şi va pierde pe voi arma care vine asupra voastră, şi va fi pământul vostru pustiu, şi curţile voastre pustii vor fi. Precum voi aţi venit către mine pe de laturi, şi eu voi veni la voi întru mânie mare. Grăieşte Domnul Dumnezeu, Sfântul lui lsrail.

De la înţelepciunea lui Solomon citire:

Cap. 4. Vers. 7.

Dreptul de va ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi. Căci bătrâneţile sunt cinstite nu cele de mulţi ani, nici cele ce se numără cu numărul anilor, şi căruntеţile sunt înţelepciunea oamenilor, şi vârsta bătrâneţilor viaţă nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu fiind l-a iubit, şi vieţuind între păcătoşi s-a mutat. Răpitu-s-a. ca să nu schimbe răutatea mintea lui sau înşelăciunea să înşele sufletul lui. Că râvna răutăţii întunecă cele bune, şi neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Sfârşindu-se peste puţin, au plinit ani îndelungaţi; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta s-a grăbit a-l scoate pe dânsul din mijlocul răutăţii. Şi popoarele văzând şi necunoscând, nici punând în gând una ca aceasta. Că dar şi mila este întru cuvioşii Lui, şi cercetare întru aleşii Lui.

La Stihoavnă

Stihirile Indictului, glasul 1, ale lui Ioan monahul:

Sosit-a intrarea anului, care ne cheamă să cinstim pe cei ce o luminează pe dânsa, pe Calista, pe Evod, şi pe Ermoghen, pe vitejii fraţi buni. Pe Simeon cel întocmai cu îngerii, pe Isus al lui Navi. Pe tinerii din Efes cei şapte la număr, şi ceata cea luminată a patruzeci de Sfinte femei, a cărora amintire împărtăşindu-ne iubitorii de praznic, din adâncul inimii să strigăm: Doamne binecuvântează lucrurile mâinilor tale, şi ne învredniceşte pe noi, cu folos a trece înconjurarea anului.

Stih: Ţie se cuvine cântare Dumnezeule în Sion, şi Ţie se va da rugăciune în Ierusalim.

A aceluiaşi: Hristoase, Dumnezeul nostru, cela ce întru înţelepciune toate le-ai zidit, şi dintru nefiinţă întru fiinţă le-ai adus, binecuvântează cununa anului, şi cetatea noastră o păzeşte nevătămată. Şi pe credincioşii cârmuitorii noştri cu puterea ta îi veseleşte, biruinţă dându-le asupra potrivnicilor. Pentru Născătoarea de Dumnezeu, dăruind lumii mare milă.

Stih: Umplea-ne-vom de bunătăţile casei Tale, sfântă este Biserica Ta, minunată întru dreptate.

A lui Ciprian, glas 2: Minunat eşti Dumnezeule, şi minunate sunt lucrurile Tale, şi căile Tale neurmate, căci eşti înţelepciunea lui Dumnezeu, şi ipostas desăvârşit, şi putere, şi împreună fără de început şi împreună veşnic; şi cu voia Ta cea atotlucrătoare şi atotputernică, ai venit în lume, căutând ca să împodobeşti zidirea Ta, cu negrăita întrupare cea din Maică care nu ştie de bărbat, neschimbându-te după Dumnezeire; punând aşezământuri şi ani, spre mântuirea noastră. Pentru aceasta strigăm către Tine, Bunule, Doamne slavă Ţie.

Stih: Binecuvânta-vei cununa anului bunătăţii Tale.

A lui Damaschin: Cuvinte al Tatălui cel mai-nainte de veci, cela ce cu înţelepciunea toate le-ai lucrat, şi cu cuvântul Tău cel Atotputernic toată făptura o ai aşezat, binecuvântează cununa anului bunătăţii tale, şi surpă eresurile; pentru Născătoarea de Dumnezeu, ca un bun şi iubitor de oameni.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 5-lea*

Precum Ilie prin căruţa cea de foc, aşa şi tu cuvioase părinte ai aflat bună scară a stâlpului, prin care te-ai suit la înălţime. Ci acela această suire altora nu a lăsat, iar tu, fericite, ai lăsat şi după moarte această scară a stâlpului, cerescule omule, pământescule îngere, luminătorule neadormit al lumii, Simeoane cuvioase! Roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a Indictului, asemenea*

A lui Ioan monahul: Tu Împărate, cela ce eşti pururea şi petreci în vecii cei fără de sfârşit, primeşte rugăciunea păcătoşilor care cerem mântuire, şi dă Iubitorule de oameni pământului tău bună rodire, bine întocmite văzduhuri dăruind; bine-

credincioşilor creştini ajută-le asupra barbarilor celor fărădelege, ca şi oarecând lui David. Că au venit aceştia în lăcaşurile Tale, Mântuitorule, şi locul cel prea sfânt l-au spurcat. Ci dăruieşte-ne biruinţă, Hristoase Dumnezeule, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, căci Tu eşti biruinţa şi lauda celor bine credincioşi.

Acum slobozeşte pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace, că văzură ochii mei mântuirea Ta, pe care ai gătit-o înaintea feţei tuturor popoarelor; lumină spre descoperirea neamurilor şi slava poporului Tău bine credincios.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.
Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi;
Doamne, curăţeşte păcatele noastre;
Stăpâne, iartă fărădelegile noastre;
Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne miluieşte *(de 3 ori)*

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea spre fiinţă dă-ne-o nouă astăzi. Şi ne iartă nouă greşalele noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

[Dacă este preot de faţă, zice: Că a Ta este împărăţia şi puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor.]

Strana: Amin.

Dacă nu este preot de faţă, diaconul, monahul sau mireanul rosteşte: Pentru rugăciunile Sfinţilor părinţilor noştri, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi. Amin.

Troparul Indictului, glasul al 2-lea: A toată făptura Ziditorule, cela ce timpurile şi anii ai pus întru puterea Ta, binecuvântează cununa anului bunătăţii Tale, Doamne, păzind în pace pe popor; şi ţara Ta, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu şi ne mântuieşte pe noi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *al cuviosului, glasul 1*

Al răbdării stâlp ai fost, râvnind părinţilor celor mai dinainte, cuvioase, lui Iov întru patimi, lui Iosif întru ispite, şi vieţii celor fără de trup, fiind în trup: Simeoane părintele nostru, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, al Născătoarei de Dumnezeu, *glasul al 7-lea*

Bucură-te ceea ce eşti plină de dar, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, limanul şi folosinţa neamului omenesc, că din tine s-a întrupat Izbăvitorul lumii. Că numai tu eşti Maică şi Fecioară, pururea binecuvântată şi prea mărită. Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, să dăruiască pace la toată lumea.

La Utrenie

La Dumnezeu este Domnul..., Troparul Indictului de 2 ori.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *al cuviosului.* ***Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, al Născătoarei de Dumnezeu***

După întâia Catismă, **Sedealna** glasul al 8-lea:

Podobie: Pe înţelepciunea...

Cela ce vremi roditoare şi ploi, din Cer dai celor de pe pământ, şi acum primind cererile credincioşilor, mântuieşte de toată nevoia pe robii Tăi, că îndurările Tale sunt cu adevărat revărsate spre toate lucrurile Tale. Pentru aceasta binecuvântând intrările şi ieşirile, îndreptează lucrurile mâinilor noastre, Doamne; şi iertare de greşale dăruieşte nouă Dumnezeule; căci Tu din ce n-au fost, toate ca un Puternic întru fiinţă le-ai adus.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *tot aceasta*

După a doua Catismă, **Sedealna** cuviosului, glasul al 5-lea:

Podobie: Pe Cuvântul Cel împreună fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, carele S-a născut din Fecioară spre mântuirea noastră, să-L lăudăm, credincioşii, şi să I ne închinăm; că bine a voit a Se sui cu trupul pe Cruce şi moarte a răbda şi a scula pe cei morţi, întru slăvită Învierea Sa.

Prin înfrânare ţi-ai împodobit viaţa ta, şi omorându-ţi trupul tău, năvălirile vrăjmaşului le-ai biruit, părinte fericite, şi te-ai mutat la Dumnezeu, întru viaţa cea veşnică, ca un vrednic moştenitor. Pentru aceasta nu înceta rugându-te, să se miluiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 4-lea*

Podobie: Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Cu credinţă ai intrat întru lupta muceniciei Calisto, împreună cu doi fraţi, mărturisind pe Hristos Dumnezeul nostru. Căci cu darul fiind hrănită, vase înţelegătoare cu adevărat ale Bisericii lui Hristos, pe aceia i-ai săvârşit. Pentru aceasta te-ai şi împreunat cu dânşii, muceniţă întru viaţa cea de sus.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Degrab primeşte Stăpână rugăciunile noastre, şi le du Fiului tău şi Dumnezeu. Doamnă prea curată, strică asuprelile, celor ce năzuiesc către tine; risipeşte năvălirile, şi îndrăznirile Fecioară, ale celor ce se într-armează acum asupra robilor tăi.

După Polieleu, **Sedealna** Sfintelor femei glasul 1:

Podobie: Mormântul Tău, Mântuitorule, ostaşii străjuindu-l, morţi s-au făcut de strălucirea îngerului ce s-a arătat, care a vestit femeilor Învierea. Pe Tine Te mărim, Pierzătorul stricăciunii, la Tine cădem, cel ce ai înviat din mormânt la Unul Dumnezeul nostru.

Mieluşele cuvântătoare, cele ce sunteţi după vrednicie minunate, Mielului şi Păstorului, v-aţi adus prin credinţă, şi prin mucenicie alergarea săvârşind, credinţa

aţi păzit. Pentru aceasta astăzi, cu bucurie lăudăm sfântă pomenirea voastră, pe Hristos mărind.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor.

Sedealna Indictului, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Ca la Stăpânul a toate şi dătătorul bunătăţilor, la Tine cădem cu credinţă, strigând cu dinadinsul: De a Ta bună milostivire fiind îmblânzit Mântuitorule, şi pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, şi ale tuturor celor ce Ţi-au plăcut Ţie pururea, învredniceşte ca un bun, pe cei ce Te cinstesc în două firi, şi Te măresc cu credinţă pe Tine.

Deci, Antifonul cel dintâi al glasului al patrulea

Şi **Prochimenul**, glasului al 4-lea: Scumpă este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte ce mi-a dat mie.

Evanghelia cuviosului, de la Luca, cap. 6.

Psalmul 50

1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.

9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.
20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile cuviosului Tău, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşalelor noastre.

Apoi **Stihul:** ***Miluieşte-ne pe noi Dumnezeule după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, curăţeşte fărădelegile noastre.***

Deci **Stihira**, glasului al 6-lea: Cuvioase părinte în tot pământul a ieşit vestirea isprăvilor tale. Pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale; taberele drăceşti ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a cărora viaţă fără prihană ai urmat; îndrăznire având către Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Canoanele - Al Indictului, cu Irmosul pe 6. Şi al Sfintelor 40 de femei pe 4. Şi al cuviosului pe 4.

Canonul Indictului

facere a lui Ioan monahul

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm toate popoarele, Celui ce a scăpat pe Israel din robia cea amară a lui Faraon şi cu picioarele neudate prin adâncul mării l-a povăţuit, cântare de biruinţă, căci cu slavă S-a prea slăvit.

Toţi lui Hristos, Cuvântului celui ipostatnic, prin care s-au alcătuit toate, şi întru care se păzesc neclătite, ca Celui ce din Dumnezeu Tatăl, Lumina cea fără de început S-a născut, cântare de biruinţă să-i cântăm, că S-a prea mărit.

Să cântăm toţi lui Hristos, celui ce cu bunăvoinţa Tatălui, S-a arătat din Fecioară, şi a propovăduit anul cel primit Domnului, spre mântuirea noastră, cântare de biruinţă, că S-a prea mărit.

În Nazaret venind Dătătorul legii, în zilele sâmbetelor a învăţat, descoperind iudeilor venirea Sa cea negrăită, prin care ca un milostiv, mântuieşte neamul nostru.

Al Născătoarei

Toţi credincioşii lăudăm, pe prea minunata Fecioară, care a răsărit lumii pe Hristos, şi de bucuria Vieţii veşnice toate le-a umplut, pururea să o lăudăm că s-a prea mărit.

Alt Canon, al Sfintelor 40 de femei

Cântarea 1-a, glasul al 4-lea

Irmos: Deschide-voi gura mea și se va umplea de Duhul, și cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Tare asupra luptătorului împotrivă, v-aţi luptat mucenițelor, cu pustnicia mai întâi, apoi a doua oară prin vărsare de sânge. Pentru aceasta, cu credinţă cinstim pomenirile voastre.

Rănindu-se de dragostea, Celui ce a răbdat pentru noi Crucea şi moartea, urmelor Lui au râvnit Sfintele femei, uitând neputinţa trupului.

Jertfele elineşti şi chipurile diavoleşti, cu arma credinţei le-aţi surpat şi v-aţi adus la Biserica cerească, vase însufleţite, mucenițe cele cu totul cinstite.

Al Născătoarei

Tinerele fecioare, întărindu-se cu darul, Celui ce a răsărit din pântecele tău, Fecioară cu totul fără prihană, cu bucurie au suferit, întreitul val al muncilor, şi de mireasma ta s-au umplut veselindu-se.

Alt Canon, al cuviosului

facere a lui Ioan monahul

Cântarea 1

Irmos: Să cântăm Domnului, celui ce a povăţuit pe poporul Său prin Marea Roşie, cântare de biruinţă că S-a proslăvit.

Învredniceşte-mă o purtătorule de Dumnezeu Simeoane, ca cu organul limbii cel putred, să alcătuiesc ţie cântare, şi cu rugăciunile tale, dăruieşte-mi lumina cunoştinţei cea de Dumnezeu învăţată.

Înţelepciunea ta părinte, o au cunoscut persanii, etiopienii, indienii, şi sciţii şi mulţimea arabilor, şi au prea mărit pe Hristos, cel prin tine prea mărit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

De dar duhovnicesc te-ai umplut; căci de la staulele păstoreşti, ca Iacov, ca David şi ca Moise, mai mare povăţuitor turmelor celor cuvântătoare, te-ai arătat, fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Preacurată Născătoare de Dumnezeu bucură-te, ca ceea ce ai încăput în pântecele tău pe Dumnezeu cel neîncăput, şi te roagă să se izbăvească din nevoi, cei ce te laudă pe tine.

Catavasie: Cruce însemnând Moise în drept cu toiagul, Marea Roşie o a despărţit, lui Israil celui ce pedestru o a trecut. Iar de-a curmeziş aceiaşi lovindu-o, o a împreunat împotriva carelor lui Faraon, deasupra scriind nebiruita armă. Pentru aceea lui Hristos să-i cântăm, Dumnezeului nostru că s-a prea mărit.

Canonul Indictului

Cântarea a 3-a

Irmos: Întăreşte-mă pe mine, Hristoase, pe piatra cea neclintită a poruncilor Tale şi mă luminează cu lumina feţei Tale. Că nu este sfânt, fără numai Tu, Iubitorule de oameni.

Întăreşte bunule, ca o vie roditoare, care cu dragoste o a sădit pe pământ dreapta Ta, şi păzeşte Biserica Ta Atotputernice.

Pe cei ce cu credinţă te laudă pe Tine Stăpânul tuturor, învredniceşte-i a petrece anul acesta cu fapte duhovniceşti, şi bine plăcând Ţie Ziditorului.

Lină înconjurarea anului dă-mi-o mie Hristoase Îndurate, şi mă luminează cu cuvintele Tale cele dumnezeieşti, care Te-ai arătat grăindu-le iudeilor în sâmbete.

Al Născătoarei

Pururea te mărim pe tine, ca pe ceea ce numai tu peste fire, ai primit darul cel mai presus de om, pe Hristos Dumnezeul nostru cel ce neschimbat s-a sălăşluit în pântecele tău.

Alt Canon, al Sfintelor 40 de femei

Cântarea a 3-a

Irmos: Arcul celor puternici a slăbit şi cei neputincioşi s-au încins cu putere. Pentru aceasta s-a întărit întru Domnul inima mea.

Cu tărie atotputernică fiind întărite mucenităţelor, aţi biruit puterea potrivnicilor luptători; pentru aceasta ca nişte purtătoare de biruinţă, de la Hristos v-aţi încununat.

Astupat-aţi gurile cele căscate ale fiarelor, cu dumnezeiască puterea lui Hristos, de Dumnezeu purtătoarelor, şi v-aţi mântuit fără de vătămare, ca unele ce aţi cinstit pe Dumnezeu.

Cu cea către Dumnezeu dragoste îndumnezeindu-vă, mulţimea dumnezeilor o aţi lepădat, şi la desfătarea măririi celei de sus, aţi ajuns purtătoarelor de nevoinţă.

Al Născătoarei

Pe tine cu totul fără prihană, adevărată Maica lui Dumnezeu, cu bună credinţă te mărturisim; căci prin tine a petrece cu noi Făcătorul, ne-a învrednicit.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 3-a

Irmos: Frica Ta, Doamne, o sădeşte în inimile robilor Tăi şi fii nouă întărire, celor ce întru adevăr Te chemăm pe Tine.

Izbăvindu-te de năvălirea cea viforoasă a duhurilor, la lăcaşul cel de mântuire ai năzuit Simeoane, din care şi viaţa cea neîmbătrânită ai câştigat.

Cu totul ţi-ai plecat cu bucurie urechile întrutot fericite către ascultarea Stăpânului, celui ce te-a fericit, şi aşa ai aflat fericita petrecere.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Primind seminţele cuvântului, în brazdele inimii tale, cu adăparea lacrimilor, spic înmulţit de fapte bune lui Hristos ai secerat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Negrăit ai zămislit pe Mântuitorul şi Domnul cel ce ne-a mântuit din nevoi, pe noi cei ce întru adevăr te cinstim, dumnezeiască Mireasă.

Catavasie: Toiagul spre închipuirea Tainei se primeşte, că cu odrăslirea au ales preot, iar Bisericii celei mai-nainte neroditoare, acum a înflorit lemnul Crucii, spre putere, şi spre întărire.

Condacul Indictului, glasul al 2-lea: Cela ce locuieşti întru cei de sus Hristoase Împărate, Făcătorul tuturor celor văzute şi celor nevăzute şi Ziditorule; Cela ce

zilele şi nopţile, timpurile şi anii ai făcut; binecuvântează acum cununa anului, fereşte şi păzeşte în pace pe cei bine credincioşi, ţara aceasta, şi pe poporul tău mult-îndurate.

Sedealna cuviosului, glasul al 8-lea:

Podobie: Pe înţelepciunea...

Cu înfrânarea şi cu ostenelile, şi cu rugăciunile sufletul tău pedepsindu-ţi cu dumnezeiască cuviinţă, te-ai făcut părtaş mucenicilor, fericite. Daruri de minuni cu adevărat ai câştigat, a vindeca bolile celor ce te cinstesc pe tine cu credinţă. Pentru aceasta şi taberele dracilor goneşti, cu puterea cea dată ţie de sus asupra lor, Simeoane prea fericite! Roagă-te lui Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *glasul şi Podobie asemenea*

Înălţatu-te-ai prin credinţă părinte înţelepte, şi cele vremelnice toate trecându-le cu vederea, lui Hristos ai urmat cu puterea Duhului, cu înfrânarea ţi-ai topit trupul tău cuvioase, strălucirea cerească pururea mai-nainte văzând. Pentru aceasta ai şi aflat spre dumnezeiasca suire stâlpul, scară potrivită dorului tău, Simeoane prea sfinţite! Roagă pe Hristos Dumnezeu, iertare de greşale să dăruiască, celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a Indictului, glasul al 4-lea*

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Ca la Stăpânul a toate şi dătătorul bunătăţilor, la Tine cădem cu credinţă, strigând cu dinadinsul: De a Ta bună milostivire fiind îmblânzit Mântuitorule, şi pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, şi ale tuturor celor ce Ţi-au plăcut Ţie pururea, învredniceşte ca un bun, pe cei ce Te cinstesc în două firi, şi Te măresc cu credinţă pe Tine.

Canonul Indictului

Cântarea a 4-a

Irmos: Cunoscut-am Atotputernice iconomia Ta, şi cu frică Te-am prea mărit pe Tine, Mântuitorule.

Începerea anului ca o pârgă de prinos, îţi aducem Ţie, Mântuitorule noi poporul Tău, şi cu cântări îngereşti Te slăvim.

Învredniceşte ca un iubitor de oameni, pe cei ce au început anul, a-l şi săvârşi spre plăcere Ţie, Hristoase.

Atotţiitorule unule Doamne, înconjurările anului liniştindu-le, dăruieşte lumii pacea Ta.

Al Născătoarei

Ca pe un liman al sufletelor noastre, şi neclintită nădejde, pe Născătoarea de Dumnezeu toţi să o lăudăm.

Alt Canon, al Sfintelor 40 de femei

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce șade întru slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe norul cel ușor a venit Iisus, cel cu totul dumnezeiesc, prin prea curata Fecioară și a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Hristoase.

Răbdând munci şi zdruncinări la trup, în multe feluri, zdrobire la membre şi ardere, aţi moştenit lăcaşurile cereşti, îndulcindu-vă de pomul vieţii, cele ce sunteţi după vrednicie minunate.

De nevoinţa fericitelor fecioare, s-au mirat Puterile cereşti, căci în fire femeiască au biruit pe vrăjmaş, fiind întărite cu puterea Celui ce a răsărit din Fecioară.

Lepădând toată deşertăciunea lumii, v-aţi lipit cu tot sufletul numai de Dumnezeu; pentru aceea aţi răbdat asprimea pustniciei şi a chinuirii, miresele lui Hristos cele prea răbdătoare.

Purtând Crucea ca o armă prea tare, aţi stătut împotriva taberelor celor potrivnice, şi de la Hristos Cel ce cu puterea Dumnezeirii a biruit lumea, v-aţi întărit spre biruinţă.

Al Născătoarei

De Dumnezeu grăitorul prooroc, de demult a zis, că se va pogorî Cuvântul ca ploaia pe lână, în pântecele tău, Preacurată, pe care în două firi l-ai născut, căruia strigăm: Slavă Hristoase puterii Tale.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 4-a

Irmos: Auzit-am, Doamne, auzul Tău şi m-am temut, înţeles-am iconomia Ta şi Te-am proslăvit, Unule Iubitorule de oameni.

Nu pe nisip prea fericite, ci întru prea adânci ostenelile tale, punând temelia nevoinţei, ai zidit turn neclintit de fapte bune.

Cu frica Duhului ţi-ai pătruns trupul tău cel mult trudit de târsâni, fericite, pentru aceea funia cereştii moşteniri ai câştigat.

Izgonitu-s-au patimile cele ascunse, spăimântându-se de străduirea trupului tău ce a suferit în gunoi cu viermi, fericite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Urmând Celui ce de bunăvoie a suferit moartea cea dătătoare de viaţă, pe tine însuţi de viu în groapă întunecoasă te-ai închis cuvioase.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe Dumnezeu care l-ai născut, prea curată Marie, roagă totdeauna, să dăruiască robilor tăi, iertare de greşale.

Catavasie: Auzit-am Doamne taina iconomiei Tale, înţeles-am lucrurile Tale, şi am prea mărit Dumnezeirea Ta .

Canonul Indictului

Cântarea a 5-a

Irmos: De noapte mânecând, Te lăudăm pe Tine, Hristoase, cel ce eşti împreună fără de început cu Tatăl şi Mântuitorul sufletelor noastre; pace lumii dăruieşte, Iubitorule de oameni.

Cela ce toate le umpli de bunătate Hristoase, dăruieşte robilor Tăi anul ce se înconjură de multe ori, bine întocmit, bine roditor şi încununat cu binecuvântări.

Curgerea anului arată-o nouă, schimbare spre cele mai bune, şi paşnică tocmire dăne, celor ce Te mărturisim pe Tine, Cuvântul lui Dumnezeu, care Te-ai asemănat oamenilor.

Pe pământ ai venit Cela ce eşti împreună fără de început cu Tatăl, vestind celor robiţi iertare, şi orbilor vedere de la Tatăl, cela ce eşti mai presus de vremi.

Al Născătoarei

Nădejdea noastră, Născătoare de Dumnezeu, prea curată, şi dorul nostru spre tine îl punem, milostiv fă-ne nouă Fecioară, pe Cela ce L-ai născut.

Alt Canon, al Sfintelor 40 de femei

Cântarea a 5-a

Irmos: Necredincioşii nu vor vedea slava Ta, Hristoase, iar noi pe Tine, Unule-Născut, strălucirea Dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând Te lăudăm, Iubitorule de oameni.

Ca nişte mieluşele fără prihană, ca nişte jertfe primite, Mieluşelului celui adevărat şi Păstorului, mucenițe v-aţi adus prinos cu totul desăvârşit, şi arderi bine primite.

Omorâte fiind cu trupul, aţi vieţuit cu sufletul mucenițelor, ca cele ce aţi urmat Celui ce a omorât tăria morţii; şi Crucii, şi morţii, şi patimii de bunăvoie pe Sine s-a dat.

Cu trupurile fiind osebite, cu un cuget aţi fost unite, şi cu multe feluri de bătăi fiind strujite, şi de foc arse, cu un suflet aţi mărturisit pe unul Domnul Iisus Hristos, Dumnezeu adevărat.

Al Născătoarei

Pe mine cel căzut în groapa ispitelor, ridică-mă şi mă îndreptează, una cu totul fără prihană, ceea ce ai născut pe Dumnezeu îndreptătorul tuturor, Cel ce a împreunat cu bunătatea cele ce mai-nainte erau risipite.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 5-a

Irmos: Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale şi cu braţul Tău cel înalt; pacea Ta dă-o nouă, Iubitorule de oameni.

Ca pe Daniil oarecând din groapa fiarelor, arătându-ţi-se Hristos, Simeoane, nevătămat pe tine te-a scos.

Pe tine cu totul dându-te Domnului, supărările cele potrivnice, de lapoviţă, de ger şi de zăduf, le-ai suferit.

Nou Moise şi Ilie te-ai arătat, fericite, ca un post de patruzeci de zile, toată viaţa ta cu o hrană petrecându-ţi cuvioase.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Legăturile lanţurilor ca un gherdan de aur ţi s-au socotit cuvioase Simeoane, şi cu dumnezeieşti aripi spre Cer ai călătorit.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Roagă pururea, pe Fiul tău şi Dumnezeul nostru, ceea ce nu ştii de nuntă, Marie prea curată, să ne trimită nouă credincioşilor mare mila Sa.

Catavasie: O, de trei ori fericite lemn, pe care s-a răstignit Hristos, Împăratul şi Domnul, prin care a căzut cel ce a înşelat cu lemnul, înşelat fiind de cel ce S-a pironit pe tine cu trupul, de Dumnezeu care dă pace sufletelor noastre.

Canonul Indictului

Cântarea a 6-a

Irmos: Pe proorocul l-ai mântuit din chit Iubitorule de oameni, şi pe mine mă scoate dintru adâncul păcatelor, rogu-mă.

Viaţă bine plăcută Ţie a începe Stăpâne, cu începerea anului, pe noi ne învredniceşte.

Părtaşi legii Tale, şi plini de zile duhovniceşti, arată-ne pe noi cei ce Te lăudăm pe Tine, mult-îndurate Mântuitorule.

Al Născătoarei

Pe cei ce scapă la tine, izbăveşte-i de toată îngrozirea, rugămu-ne, ceea ce ai născut pe, Hristos, Dumnezeul nostru.

Alt Canon, al Sfintelor 40 de femei

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai înainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, proorocul Iona în chit rugându-se: din stricăciune mă izbăveşte, Iisuse, Împărate al puterilor.

Zdrobit şi de picioare femeieşti călcat, văzând strămoaşa, pe cela ce cu înşelăciune o a izgonit pe dânsa din Rai mai-nainte, dumnezeieşte se bucură.

Nevoinţa şi chinuirea prin osârdie împreunându-le, cu Hristos, Mirele sufletelor, acum fără prihană v-aţi împreunat, şi în cămara cea dumnezeiască cu bucurie sufletească locuiţi.

Valurile muncilor cele sălbatice înălţându-se, corăbiile muceniţelor a le îneca n-au putut, ci cu palmă puternică la dumnezeieşti limanuri au ajuns.

Al Născătoarei

Plinirea cuvintelor tale văzându-o, măreşte mai ales Maica lui Dumnezeu, pe Cela ce te măreşte pe tine, căci toate neamurile pe tine acum cu adevărat te fericesc.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 6-a

Irmos: Haină luminoasă dă-mi mie, Cel ce te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină, mult milostive Hristoase, Dumnezeul nostru.

De semne şi de minuni făcător, Hristos, pe tine te-a arătat, şi lăcaş dumnezeieştii lucrări, fericite.

Înălţatu-ţi-ai trupul tău Simeoane pe stâlp ca pe Cruce; pentru aceasta te-ai prea mărit împreună cu Hristos, cel ce s-a înălţat pe lemn pentru tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Aflând Simeoane minunate, călătoria spre cele de sus, la înălţimea cerească ridică pe cei ce cu credinţă te laudă pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Biserică a lui Dumnezeu şi sicriu şi cămară însufleţită, şi uşă cerească, de Dumnezeu Născătoare, credincioşii pe tine te vestim.

Catavasie: În pântecele fiarei celei din apă, Iona palmele întinzându-şi în chipul Crucii, Mântuitoarea patimă, mai-nainte o a închipuit arătat. De unde a treia zi ieşind, învierea cea mai presus de lume a însemnat, a lui Hristos Dumnezeu, celui ce S-a răstignit cu trupul, şi cu învierea cea de a treia zi lumea a luminat.

Condacul cuviosului, glas al 2-lea, însăşi Podobia: Cele de sus căutând, şi cu cei de jos împreunându-te, şi căruţă de foc stâlpul tău făcându-ţi, printr-însul împreună vorbitor cu îngerii ai fost cuvioase. Cu care împreună roagă-te neîncetat lui Hristos Dumnezeu, pentru noi toţi.

Icos: Viaţa cea curată a lui Simeon, ce limbă omenească va fi îndestulată cândva spre laudă a o spune ? Însă voi povesti cu dumnezeiască înţelepciune nevoinţele viteazului acestuia, şi luptele cele de pe pământ, ca ale celui ce s-a arătat luminător tuturor oamenilor, şi prin multa răbdare în ceata îngerilor a strălucit; că împreună cu dânşii cântând neîncetat lui Hristos, prin înfrânare curăţia a câştigat, rugându-se neîncetat pentru noi toţi.

Sinaxar

Luna lui Septembrie are 10 zile, ziua are ceasuri 12, şi noaptea ceasuri 12. În ziua dintâi începutul Indictului, adică al anului nou bisericesc.

Stih: Binecuvântează-ne nouă Indictul anului nou,
Cel ce eşti prea vechi, şi pentru oameni nou.

Trebuie să ştim, că Biserica lui Dumnezeu prăznuieşte Indictul, luând obicei de la cei bătrâni; că era obicei la romani, să se facă începătura anului de la acest Indiction. Că Indictionul la romani se zice, poruncă şi arătare; şi pentru că într-această zi a intrat Domnul nostru Iisus Hristos în Sinagoga iudeilor, şi dându-i-se cartea lui Isaia proorocul, şi deschizându-o a aflat locul, unde era scris: Duhul Domnului peste mine, pentru care m-a uns, bine a vesti săracilor m-a trimis, a vindeca pe cei zdrobiţi la inimă, a propovădui robilor slobozenie, şi orbilor vedere. A slobozi pe cei sfărâmaţi întru uşurare, a propovădui anul Domnului cel primit. Apoi dând cartea slugii şi şezând a zis: Astăzi s-a plinit Scriptura aceasta în urechile voastre. Cât s-au şi mirat popoarele de cuvintele darului ce ieşea din gura lui.

Tot în această zi, facem pomenirea de minunea care s-a făcut de Preasfânta Născătoare, de Dumnezeu la Mănăstirea Miasinilor. Şi pomenirea arderii de foc ce s-a făcut.

Stih: De sineşi iese ca un vânat minunat,
Din adâncul iezerului a Fecioarei chip prea luminat.

Pomenirea Născătoarei de Dumnezeu a Miasinilor se face pentru sfânta icoană făcătoare de minuni a Născătoarei de Dumnezeu, care s-a aruncat în iezerul Gazurului, la Mănăstirea Miasinilor, pentru frica luptătorilor de icoane, şi după multă vreme cu voia lui Dumnezeu a ieşit nestricată.

Iar pomenirea arderii de foc se face, căci s-a întâmplat pentru păcatele noastre de s-a făcut ardere foarte mare în cetatea împărătească în zilele lui Leon marelui împărat, şi a ars cea mai multă parte a cetăţii până în şapte zile.

Tot în această zi, prea cuviosul părintele nostru Simeon stâlpnicul.

Stih: Lăsând Simeon cea de pe stâlp şedere,
A aflat în Cer starea cea fără de durere.

Stih: Simeon cel ce întru înălţimea stâlpului s-a nevoit,
La întâia zi a lui Septembrie de pe pământ la Cer a călătorit

Simeon stâlpnicul a fost în zilele împărăţiei lui Leon celui mare şi a lui Martirie, patriarhul Antiohiei, care era din Eparhia Ciliciei, dintr-un sat ce se chema Sisan. Acesta călugărindu-se, şi suindu-se într-un stâlp, şi suferind într-acel stâlp patruzeci şi şapte de ani, şi făcându-se de multe minuni făcător, a adormit cu pace.

Tot în această zi, pomenirea cuvioasei Martei, maicii cuviosului Simeon. Şi a cuvioasei Evantiei. Şi adormirea lui Isus a lui Navi.

Stih: Marta oarecând pe pământ pe Hristos l-a sălăşluit.
Iar pe dânsa Hristos în Cer o a sălăşluit.

Stih: Pe soarele care odinioară alerga, Isus l-a oprit,
Părăsindu-l de a-l mai vedea de soarele măririi cu ochii s-a lipit.

Acest Isus a fost fiu a lui Navi, şi următor scaunului lui Moise celui ce a fost dătător de lege evreilor. Carele a luat şi cetatea Ierihonul, ce era a celor de altă seminție.

El a văzut pe Arhistrategul Mihail ținând în mână spadă, şi aflând el cum că este mai marele voievodul puterii Domnului, lepădându-şi armele, a căzut la picioarele lui. Însă dând el război cu cei de altă seminţie, şi vrând să apună soarele, având el osârdie spre război, rugatu-s-a lui Dumnezeu, şi a zis să stea soarele şi îndată a oprit soarele din calea lui să nu apună, până ce a înfrânt pe cei străini care au fugit, şi i-a biruit cu puterea.

Apoi povăţuind el poporul, şi trecând prin pustie şi împărţindu-le pământul făgăduinţei, şi judecând pe popor douăzeci şi şapte de ani, s-a făcut înfricoşat vrăjmaşilor, şi arătându-şi bărbăţia şi bună fapta sa în multe războaie, a murit, şi s-a îngropat cu cinste de poporul său.

Tot în această zi, pomenirea Sfintelor femei mucenițe fecioare şi a lui Ammun diaconul, dascălul lor.

Stih: Pe fecioarele cele la număr de două ori câte douăzeci,
Nicidecum nici focul, nici sabia nu le îngrozeşte.
Ci mai vârtos mire pe Fiul lui Dumnezeu le pricinuieşte.

Stih: Ammun cu luminată podoabă s-a îmbrăcat.
Pentru că cu bucurie de trup s-a lepădat.

Acestea erau din Andrianopolul Macedoniei şi fiind creştine au urmat lui Hristos, având şi dascăl pe diaconul Ammun. Deci prinzându-se de Vavd, domnul Andrianopolului şi mult fiind muncite ca să se închine idolilor, s-au rugat lui Dumnezeu, şi s-a spânzurat în văzduh popa idolilor, care chinuindu-se multe ceasuri şi căzând jos a pierit.

Apoi a spânzurat pe Sfântul Ammun, şi l-au zgâriat pe coaste, după aceea au pus coif ars pe capul său, şi izbăvindu-se de dânsul s-a trimis împreună cu Sfintele fecioare de la Bereta la Iraclia Traciei la Licinie tiranul. Şi din porunca acestuia, zece dintr-însele s-au băgat în foc, iar la opt cu dascălul lor li s-au tăiat capetele; şi alte zece, săbii prin gură şi prin inimă suferind, s-au sfârşit; şase le-au zdrumicat cu cuţite. Iar celelalte şase luând fiare arse prin gură, s-au mutat la Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici şi fraţi buni Evod, Calista şi Ermoghen.

Stih: Calistei dimpreună cu doi buni fraţi ai ei, capul i s-a tăiat,
Şi foarte bun cu adevărat sfârşit a aflat.

Aceşti Sfinţi mucenici, fraţi buni fiind, precum erau născuţi dintr-un pântece, aşa s-au născut şi duhovniceşte prin scăldătoarea cea dumnezeiască pe vremea propovăduirii. Şi de vreme ce au fost pârâţi către cel mai mare ce era biruitor atunci, cum că sunt creştini, şi cunoscându-se bun neamul şi neîngrozită starea sufletului lor, moarte de sabie asupra lor au rânduit, şi aşa sfârşindu-şi calea muceniciei, la Domnul s-au mutat.

Tot în această zi, cuviosul părintele nostru, Meletie cel nou ce s-a nevoit în muntele Miupoliei, cu pace s-a săvârşit.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Anghel, care a mărturisit în Constantinopol la anul 1680, prin sabie s-a săvârșit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Canonul Indictului

Cântarea a 7-a

Irmos: Tinerii în buna credinţă fiind crescuţi, păgânească poruncă nebăgându-o în seamă, de groaza focului nu s-au spăimântat, ci în mijlocul văpăii stând au cântat: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Începând anul, pârgă de cântări să aducem lui Hristos, celui ce împărăţeşte cu împărăţie fără de sfârşit, noi cei bine credincioşi, cu bună credinţă cântând: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Cela ce eşti mai-naintea veacurilor, şi în veci Domnul celor ce-ți cântă Ție, Hristoase, izvorul bunătăţilor, umple de darurile Tale cele bune anul acesta, Dumnezeul părinţilor cel ce eşti binecuvântat.

Al Născătoarei

Ca nişte robi Ție, Stăpânului, spre rugăciune pe prea curata Maica Ta aducem Hristoase, ca să mântuieşti de toată primejdia, pe poporul Tău, Bunule, pe cel ce-ți cântă: Dumnezeul părinţilor, bine eşti cuvântat.

Alt Canon, al Sfintelor 40 de femei

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam şi ai ucis pe haldei, care fără dreptate vânau pe cei drepţi; Prea lăudate Doamne, Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Cât este de nebiruită înţelepciunea ta Ammune, de Dumnezeu purtătorule, că începător fiind cetei fecioarelor, de munci nu te-ai temut, împreună cu dânsele săvârşindu-te, ca un diacon şi tăinuitor al dumnezeieştii măriri.

Ca un povățuitor înţelept, cu cuvinte de vitejie ai îndemnat pe mucenițe să rabde dureri trupeşti pentru Mirele Hristos, şi să strige: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Să nu ne lenevim, iată s-a gătit locul muceniciei, fecioarelor ! Să stăm bărbăteşte, Hristos cununi tinde, trupului nostru să nu-i părtinim, strigat-au femeile cele viteze în locul cel de luptă.

Al Născătoarei

Binecuvântat este rodul pântecelui tău Celui binecuvântat; pe care bine-L cuvântează Puterile cereşti, adunările omeneşti, ca pe Cel ce ne-a mântuit pe noi de blestemul cel de demult, ceea ce eşti binecuvântată.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 7-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum lucrată; pe toată lumea ridică să-ţi cânte ţie: pe Domnul, lucrurile, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Deschizând porţile ploii, ai dezlegat seceta celor lipsiţi de umezeală, şi pământul ce se clătina, l-ai liniştit prin rugăciunile tale, şi ai învăţat pe popoare să strige: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Ca un prea mare luminător al Bisericii, şi mult luminător soare, Simeoane, pretutindenea razele răspândindu-ţi, ai luminat pe popoare, şi le-ai învăţat să strige: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Ca nişte ape de pretutindenea pornindu-se noian de oameni, în ograda nevoinţei tale s-au adunat, slugă a lui Hristos, Simeoane, şi de la tine s-au învăţat să strige: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Oarecând în braţele bătrânului, iar acum în tăbliţele inimii tale cuvioase, cu putere nevăzută Hristos s-a odihnit Simeoane, pentru aceasta ai strigat: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cu cuviinţă era dintru tine Fecioară prea curată să se nască, Cel ce S-a întrupat mai presus de fire; căci tu te-ai arătat cu curăţia mai presus decât toţi; căruia strigând, cu cântări glăsuim: Bine este cuvântat, Dumnezeul părinţilor noştri.

Catavasie: Nebuna poruncă a tiranului celui păgân, pe popoare le-a tulburat, suflând cu îngrozire, şi cu hulă urâtă lui Dumnezeu; însă pe cei trei tineri nu i-a înfricoşat mânia cea de fiară, nici focul cel vâlvâietor; ci cu duh de rouă aducător ce împotrivă răsună, împreună cu focul fiind cântau: Prea lăudate Dumnezeul părinţilor şi al nostru, bine eşti cuvântat.

Canonul Indictului

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe Cel ce a mântuit în cuptor, pe tinerii cei cuvântători de cântare, şi cuptorul cel cu văpaia ca de tunet, întru răcoreală l-a schimbat, pe Hristos Dumnezeu lăudaţi-L, şi Îl prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ca unui începător al mântuirii Hristoase, începătură, de an aduce Ţie, cinstita Biserică strigând: Lăudaţi şi prea înălţaţi pe Hristos în veci.

Pe Ziditorul, cela ce din nefiinţă toate le-a zidit cu înţelepciune negrăită, şi poartă curgerea vremilor după voia Sa, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Lui Dumnezeu, celui ce toate le chiverniseşte şi vremile preface, spre trebuinţa oamenilor cea de multe feluri, să-i cântăm: Lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi în veci.

Al Născătoarei

Pe tine Maica lui Dumnezeu, Fecioară prea curată, întru înconjurările anilor, şi întru curgerea vremilor toţi pământenii cu cuviinţă te lăudăm, ca pe Născătoarea de Dumnezeu, şi mântuitoarea tuturor.

Alt Canon, al Sfintelor 40 de femei

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi...

Dezbrăcându-vă cu adevărat de omul cel stricat prin păcat, v-aţi îmbrăcat cu haine luminate din sângiurile mucenicеşti, şi cu osârdie cântaţi: Pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu dumnezeieştile străluciri ale Soarelui celui înţelegător, mucenițe fiind strălucite, noaptea nedumnezeirii aţi trecut, cântând întru unimea sufletului: Pe Domnul lăudaţi-L lucrurile şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Ca nişte mieluşele fără de răutate, ca nişte dumnezeieşti porumbiţe, ca nişte junghieri de bunăvoie, şi ca nişte jertfe fără prihană, v-aţi adus lui Hristos, Ziditorului, cu un glas cântând: Pe Domnul lăudaţi-L lucrurile, şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Cu porunca tiranilor celor fărădelege, mădularele fiindu-vă zdrumicate, cu toiege sfărâmate fără milă bătute, de sabie tăiate, nedreaptă moarte aţi suferit. Pentru aceasta cu bucurie aţi moştenit nemuritoare şi bogate daruri.

Al Născătoarei

În urma ta au alergat mucenițele femei, prea curată dumnezeiască Mireasă, simţind mirosul mirului celui cu dulce mireasmă a unuia născut Fiului tău, Celui ce a strălucit din pântecele tău Fecioară, ceea ce nu ştii de nuntă. Şi împreună cu tine acum împărățesc, lăudând pe Hristos în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioși, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ți cânte ție: Pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L prea înălțați pe Dânsul întru toți vecii.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 8-a

Irmos: În muntele cel sfânt...

Depărtându-te de toată dulceaţa cea lumească, și îndurându-te de neputinţa maicii tale, ca un viu te-ai arătat ei după moarte, strigând: Pe Domnul lăudaţi-L, şi-L prea înălţaţi în veci.

Pe tânărul cel slăbănog tămăduindu-l, a purta pe umerii săi pe Filarh i-ai poruncit, şi l-ai învăţat a lăuda pe Domnul, şi a-L prea înălţa întru toţi vecii.

Cela ce a prea mărit pe Iov prin răbdare, putrejunea trupului tău celui rănit, în mărgăritar de mult preţ o a întors, sluga lui Hristos, Simeoane, şi te-a prea mărit întru toți vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul și pe Sfântul Duh Domnul

Pe mai marele tâlharilor cel pierzător, ca şi de demult pe lemn pe tâlharul, l-ai chemat, cu rugăciunile lui Simeon, o, Stăpâne! Pentru aceasta pe Tine te lăudăm, şi Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pe tine ceea ce ai primit de la înger: bucură-te! Şi ai născut pe Domnul măririi, şi ai răsărit lumină lumii, toţi te lăudăm, şi te prea înălţăm Fecioară Născătoare de Dumnezeu.

Catavasie:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Binecuvântaţi, tineri cei în tocmai cu numărul Treimii, pe făcătorul Dumnezeu Părintele; şi lăudaţi pe Cuvântul cel ce S-a pogorât şi focul în rouă l-a prefăcut; şi prea înălţaţi pe Duhul cel Preasfânt, care dă viaţă tuturor întru toţi vecii.

Canonul Indictului

Cântarea a 9-a

Irmos: Chipul naşterii tale celei curate l-a arătat rugul cel ce ardea nears şi acum, te rugăm, să stingi cuptorul ispitelor cel sălbăticit asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Cuvântul lui Dumnezeu şi puterea, înţelepciunea cea adevărată şi ipostatnică, care împreună ţii şi chiverniseşti toate cu înţelepciune, şi această vreme de acum robilor tăi întru aşezare lină o tocmeşte.

Toate lucrările Tale, Doamne, cerurile, pământul, lumina, şi marea, apele, şi toate izvoarele, soarele şi luna, întunericul şi stelele, focul şi oamenii, şi dobitoacele, împreună cu îngerii Te laudă pe Tine.

Unule Cela ce eşti mai-nainte de veci, ca un Făcător al veacurilor, şi care împărăţeşti; o Dumnezeire în trei Ipostasuri neamestecată, prin rugăciunile prea curatei şi pururea Fecioarei Maria, anul acesta roditor arată-l moştenirii Tale.

Al Născătoarei

Mâtuitorule a toate şi Atotţiitorule, Ziditorule al făpturii, şi îndreptătorule, pentru rugăciunile Celeia ce te-a născut pe Tine fără de sămânţă, pace lumii Tale dăruieşte, păzind Biserica totdeauna neclintită.

Alt Canon, al Sfintelor 40 de femei

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva cu adevărat, prin boala neascultării, a adus în lume blestemul; iar tu, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla sarcinii tale, ai înflorit lumii binecuvântare. Pentru aceasta, toţi te mărim.

Ca dintr-un izvor se revarsă curgeri de tămăduiri prea fericite, celor ce au trebuinţă, potolesc vătămarea bolilor, arşiţa patimilor gonesc, inimile iubitorilor de Dumnezeu le adapă spre bună rodirea dumnezeieştilor fapte.

Dumnezeiescul diacon Ammun şi Chelsina, şi cu dânşii patruzeci de femei, de Dumnezeu înţelepţite, pătimind după lege, s-au încununat; şi acum cu îngerii dănţuiesc, pe care după datorie îi fericim.

Înălţatu-v-aţi dumnezeieşti mirese, putere asupra vrăjmaşilor luând, şi îngerilor v-aţi asemănat; cu pomul vieţii neoprit îndulcindu-vă în Rai, din izvorul tuturor bunătăţilor acum vă îndestulaţi, rugându-vă pentru lume.

Al Născătoarei

Lăcaş înţelepciunii Celei mai presus de minte, te-ai arătat Fecioară fără prihană, scaun însufleţit şi uşă. Pentru aceasta ca pe o împărătească te-au iubit fecioarele pe tine, Fecioară, şi ca lui Dumnezeu, în urma ta aducându-se.

Alt Canon, al cuviosului

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Cel ce s-a arătat în munte...

Pe tine cela ce prin înfrânare, ai împărăţit peste patimi, Hristos te-a primit Simeoane purtătorule de Dumnezeu, părtaş Împărăţiei Sale; pentru aceasta cu cântări te mărim.

Învrednicindu-te darului de tămăduire din vistieriile Duhului cele nesfârşite, dai tămăduiri celor ce prăznuiesc pomenirea ta, Simeoane de Dumnezeu purtătorule.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Călătorindu-te spre Cer, cuvioase prin fapte bune, şi postnicească nevoinţă suferind, la lăcaşurile cereşti ai zburat; roagă-te dar să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Rug arzând cu foc şi nears, te-ai arătat o Fecioară, zămislind fără de sămânţă, pe Dumnezeu şi Mântuitorul lumii; pe care neîncetat Îl mărim.

Catavasie: Rai de taină eşti Născătoare de Dumnezeu, care ai odrăslit nelucrat pe Hristos, de care lemnul Crucii cel de viaţă purtător, pe pământ s-a sădit. Pentru aceasta acum înălţat fiind, închinându-ne lui, pe tine te mărim.

Altă **Catavasie:** Moartea ce a venit neamului prin mâncarea din pom, prin Cruce s-a stricat astăzi; pentru că blestemul strămoaşei cel a tot neamul, s-a dezlegat prin odrasla prea curatei Maicii lui Dumnezeu, pe care toate Puterile cereşti o măresc.

Luminânda Indictului:

Podobie: Cu ucenicii să ne suim în muntele Galileei, prin credinţă să vedem pe Hristos zicând: Că a luat putere a celor de sus şi a celor de jos; să ne învăţăm cum învaţă, a boteza toate neamurile în numele Tatălui şi al Fiului şi al Sfântului Duh şi a petrece cu tăinuitorii, precum S-a făgăduit până în sfârşitul veacului.

Dumnezeule al Dumnezeilor şi Doamne, firea cea în trei ipostasuri, cela ce eşti neapropiat, pururea veşnic, nezidit, Făcătorule al tuturor Atotputernice, la Tine cădem toţi şi pe Tine te rugăm ca un bun, acest an de acum, binecuvântându-l, păzeşte în pace, pe cei bine credincioşi, şi pe tot poporul Tău Îndurate.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a cuviosului*

Viaţa ta cea purtătoare de lumină cuvioase, ca un luceafăr strălucind, a luminat toată partea cea de sub soare cu razele minunilor. Căci prin stâlp părinte, te-ai suit ca pe o scară, la Dumnezeu, unde este săvârşirea tuturor doririlor cu adevărat, Simeoane, rugându-te pentru noi cei ce te cinstim pe tine, fericite.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cela ce eşti Ziditor şi ocârmuitor a toată făptura, care vremile şi anii le-ai tocmit cu a Ta putere, cursul anului, cu binecuvântare de bunătate încununează-l Îndurate, şi

în pace întreg şi fără de bântuială păzeşte pe poporul Tău; pentru rugăciunile celeia ce Te-a născut, şi ale dumnezeieştilor îngeri.

La Laude

Stihirile Indictului pe 4, glasul al 3-lea, ale lui Ioan Monahul:

Cuvântul cel mai-nainte de veci al Tatălui, care eşti în chipul lui Dumnezeu, şi ai tocmit făptura din ce n-a fost întru fiinţă. Cela ce vremile şi anii le-ai pus întru a Ta putere, binecuvântează cununa anului bunătăţii Tale, dând pace Bisericii Tale, şi biruinţă binecredincioşilor, bună rodire pământului, şi nouă mare milă.

Glasul al 4-lea, a aceluiaşi:

Împărăţia Ta, Hristoase Dumnezeule, este împărăţia tuturor veacurilor, şi stăpânia Ta întru tot neamul şi neamul; că toate cu înţelepciune le-ai făcut, vremi şi ani nouă mai-nainte punând. Pentru aceasta mulţumind de toate, strigăm: Binecuvântează cununa anului bunătăţii Tale, şi ne învredniceşte pe noi fără de osândă a striga către Tine: Doamne, mărire Ţie!

A lui Andrei Piru: Umbletele Tale Dumnezeule, sunt umblete mari şi minunate; pentru aceasta mărim puterea rânduielii Tale, căci lumină din lumină ai venit în ticăloasă lumea Ta, şi blestemul cel dintâi al lui Adam celui vechi l-ai stricat, şi bine ai voit Cuvinte, nouă întru înţelepciune, vremi şi ani a ne alcătui, ca să mărim bunătatea Ta cea atotlucrătoare, Doamne, mărire Ţie.

Glasul al 2-lea, a lui Ghermano: Când cu patima Ta Doamne, ai întărit lumea, atunci şi cei neputincioşi s-au încins cu putere, femeile s-au îmbărbătat asupra amarului muncitor, şi greşalele strămoaşei îndreptând, iarăşi desfătării Raiului părtaşă s-a făcut, spre mărirea Ta, a Celui ce Te-ai născut din femeie, şi ai mântuit neamul omenesc.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh, *a cuviosului, glasul al 2-lea*

Cel din pruncie sfinţit Simeon, ca un rod bun din rădăcină bună ai răsărit, şi cu darul mai ales decât cu lapte hrănindu-se, şi pe piatră trupul suindu-şi şi către Dumnezeu înălţându-şi gândul, ceresc lăcaş şi-a zidit prin faptele cele bune, şi cu dumnezeieştile puteri cele de sus desfătându-se, sălaş s-a făcut lui Hristos Dumnezeu, şi Mântuitorului sufletelor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor, *a Indictului, glasul al 8-lea, a lui Ghermano*

Cela ce cu negrăita înţelepciune ai tocmit toate, Cuvinte a lui Dumnezeu, Hristoase Dumnezeule, carele vremi şi ani mai-nainte ai pus nouă, lucrurile mâinilor Tale le binecuvântează, şi pe binecredinciosul popor cu puterea Ta veseleşte-l, dându-i putere asupra vrăjmaşilor, ca un bun şi de oameni iubitor.

Îndată: Doxologia mare, după Sfinte Dumnezeule..., Troparul Indictului, Mărire..., al cuviosului. Şi acum...,Bucură-te cea plină de dar...,Ecteniile, Apolisul (Otpustul) și Ceasul 1 la care zicem Troparul Indictului, Mărire..., al cuviosului, Şi acum..., Troparul Născătoarei Ceasului, După Sfinte Dumnezeule... Condacul Indictului Asemenea şi la celelalte Ceasuri zicem Troparul şi Condacul Indictului, și al Cuviosului schimbându-le.

La Liturghie

Tipica şi din Canoanele indictului şi a cuviosului, Cântarea 3-a şi a 6-a. Prochimenul, glasul al 3-lea. Mare este Domnul..., Stih: Lăudați pe Domnul că este bun..., Apostolul către Timotei: I. Cap. II, 1, începutul 183. Fiule Timotei, rogu-te mai-nainte..., Şi al cuviosului, Către Coloseni: Fraţilor, îmbrăcaţi-vă ca nişte aleşi..., Aliluia, glasul al 4-lea. Ţie se cuvine Cântare Dumnezeule... Stih: Binecuvânta-vei cununa..., Evanghelia de la Luca: În vremea aceea venit-a Iisus în Nazaret... Caut-o Joi a 18-a, şi a cuviosului de la Matei: Zis-a Domnul toate îmi sunt date de la..., caută Ianuarie 20 şi Joi a 4-a, Chinonicul Indictului: Binecuvânta-vei cununa anului..., Şi al cuviosului: Întru pomenire veşnică va fi dreptul..., Aliluia de 3 ori.

Tipic

Pentru cele nedumerite pentru Indict și pentru cuviosul Simeon, de se vor întâmpla în vreo Duminică.

Cade-se a şti, că de se va întâmpla ziua cea dintâi a lunii Septembrie în zi de Duminică, se lasă slujba Sfintelor mucenițe, şi să se cânte când va socoti Ecclesiarhul. Și cântăm numai ale Învierii cu slujba Indictului, şi a cuviosului Simeon.

La Vecernia cea mică, Stihirile învierii şi ale Născătoarei de Dumnezeu, după obicei. Iar la Vecernia cea mare, după Catisma cea obişnuită, la Doamne strigat-am..., Stihirile Învierii 3, ale lui Anatolie 4, ale indictului 3 şi ale Sfântului Simeon 3. Mărire..., a Indictului, Și acum..., Dogmatica glasului ce se va întâmpla la

Octoih, Ieşire (Vohod), Lumină lină..., Prochimenul zilei, Paremiile Indictului şi a Sfântului.

La Litie Stihirile Sfântului căruia va fi hramul, şi ale Indictului Stihiri 4, două pe glasul 1, şi două pe glasul al 2-lea. Mărire..., a cuviosului glasul al 6-lea: Dumnezeiescul dar umbrează..., Şi acum..., a Indictului, glasul al 8-lea: Cela ce cu negrăita înţelepciune..., (Acestea toate caută-le la Stihoavna Indictului şi la Toată suflarea...).

La Stihoavnă, Stihirile Învierii, după Alfa Vita. Mărire..., a cuviosului, glasul al 5-lea: Precum Ilie prin căruţa cea de foc... Şi acum..., a Indictului glasul al 5-lea : Tu împărate, cela ce eşti pururea...

La binecuvântarea pâinilor, Troparul: Născătoare de Dumnezeu Fecioară..., de 2 ori, şi al Indictului o dată şi citire la Trimiteri, şi alte citiri ale Sfântului Simeon. La Dumnezeu este Domnul..., Troparul învierii de 2 ori, Mărire... al cuviosului. Şi acum..., al Indictului. După Catisme, Sedelnele Învierii cu Troparele Născătoarei, şi după Fericiţi cei fără prihană în cale..., îndată începem: Bine eşti cuvântat Doamne...,Deci Ipacoi şi Antifoanele glasului. Prochimen, Toată suflarea..., Evanghelia Învierii, Învierea lui Hristos văzând...,După Psalmul 50, zicem cele obişnuite ale Duminicii, până la Canon. Canonul Învierii pe 4, şi al Născătoarei de Dumnezeu, pe 2; al Indictului pe 4, şi al cuviosului Simeon pe 4. Catavasie, Cruce însemnând Moise..., După a 3-a Cântare. Condacul Indictului şi a cuviosului, apoi Sedealna Cuviosului, Mărire..., altă Sedealnă a cuviosului, Şi acum..., Sedealna Indictului. După a 6-a Cântare, Condacul Învierii şi apoi Icosul, şi citim Prologul. La Cântarea a 9-a cântăm : Ceea ce eşti mai cinstită..., Sedealna Învierii, Mărire..., a Sfântului. Şi acum..., a Indictului.

La Laude, Stihirile Învierii 4 şi 3 stihiri ale Indictului, una pe glasul al 3-lea şi două pe glasul al 4-lea şi a cuviosului o Stihiră pe glasul al 2-lea: Cel din pruncie sfinţit Simeon..., Cu stihurile: Ţie se cuvine cântare Dumnezeule în Sion..., Şi, Cinstită este înaintea Domnului moartea cuviosului lui..., Mărire..., Stihira Evangheliei. Şi acum..., Prea binecuvântată eşti..., Slavoslovia cea mare. Troparul Învierii. Ecteniile şi Otpust, Catihisis ce se zice învăţătură, după Otpust. Litia după obicei în pridvor, Şi întâiul Ceas, la care se zice Troparul Învierii. Mărire..., al Indictului, Şi acum..., al Născătoarei Ceasului. După Tatăl nostru... Condacul Indictului. La Ceasul 3 Troparul Învierii, Mărire..., al cuviosului şi Condacul cuviosului. Deasemenea şi la celelalte Ceasuri, Troparul şi Condacul Învierii, ale Indictului şi ale cuviosului schimbându-le.

La Liturghie

Fericirile glasului pe 4, şi din Canonul Indictului, Cântarea a 3-a pe 4 şi a Sfântului, Cântarea a 6-a pe 4. După ieşire (Vohod), Troparul Învierii şi Troparul Indictului şi al cuviosului. Deci Condacul Invierii, Mărire..., Condacul Sfântului, Şi acum..., al indictului. Prochimen. Apostol, Aliluia şi Evanghelia, mai-nainte ale Indictului, Şi ale Duminicii sub începătură (adică în mijloc) apoi ale cuviosului; Chinonicul Indictului şi al cuviosului.

Sursa:
https://sites.google.com/site/ortodox007/mineiele-bisericii-ortodoxe/mineiul-pe-septembrie

Canon de rugăciune către Sfintele 40 de mucenițe din Adrianopol

Canon de rugăciune la Sfintele 40 de mucenițe din Adrianopol - 1 septembrie - slujitor Dani:
https://www.youtube.com/watch?v=EaIndxFquO4

***

Troparul Sfintelor 40 de mucenițe din Adrianopol, glasul al 4-lea: Mucenițele Tale, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au și ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuiește sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Cântarea 1, glasul al 4-lea

Irmos: Deschide-voi gura mea și se va umplea de Duhul, și cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici și mă voi arăta luminat prăznuind, și voi cânta minunile ei, bucurându-mă.

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

V-ați luptat cu tărie cu luptătorul împotrivă, mucenițelor, mai întâi cu pustnicia, apoi prin vărsarea de sânge. Pentru aceasta, cu credință cinstim pomenirile voastre.

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Rănindu-se de dragostea Celui ce a răbdat pentru noi Crucea şi Moartea, urmelor Lui au râvnit sfintele femei, uitând neputinţa trupului.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Jertfele elineşti şi chipurile idoleşti cu arma credinţei le-aţi surpat şi v-aţi adus la Biserica Cerească vase însufleţite, muceniţelor, cele cu totul cinstite.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Tinerele fecioare, întărindu-se cu darul Celui ce a răsărit din pântecele tău, Fecioară cu totul fără prihană, cu bucurie au suferit întreitul val al chinurilor şi de mireasma ta s-au umplut, veselindu-se.

Cântarea a 3-a

Irmos: Arcul celor puternici a slăbit şi cei neputincioşi s-au încins cu putere. Pentru aceasta s-a întărit întru Domnul inima mea.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu tărie atotputernică fiind întărite, muceniţelor, aţi biruit puterea luptătorilor potrivnici. Pentru aceasta, ca nişte purtătoare de biruinţă, de la Hristos v-aţi încununat.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Astupat-aţi gurile cele căscate ale fiarelor cu dumnezeiască puterea lui Hristos, de Dumnezeu purtătoarelor şi v-aţi mântuit fără de vătămare, ca unele ce aţi cinstit pe Dumnezeu.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dragostea cea către Dumnezeu îndumnezeindu-vă, mulţimea zeilor aţi lepădat-o şi la desfătarea măririi celei de sus aţi ajuns, purtătoarelor de nevoinţe.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe tine, ceea ce eşti cu totul fără prihană, adevărată Maică a lui Dumnezeu cu bună credinţă te mărturisim; căci prin tine Făcătorul ne-a învrednicit a petrece cu noi.

Cântarea a 4-a

Irmos: Cel ce șade întru slavă pe scaunul Dumnezeirii, pe norul cel ușor a venit Iisus, cel cu totul dumnezeiesc, prin prea curata Fecioară și a mântuit pe cei ce strigă: Slavă puterii Tale, Hristoase.

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Răbdând chinuri şi zdruncinări la trup, în multe feluri, zdrobire la membre şi arde-re, aţi moştenit locaşurile cereşti, îndulcindu-vă de Pomul vieţii, cele ce sunteţi după vrednicie minunate.

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

De nevoinţa fericitelor s-au mirat Puterile cereşti, căci în fire femeiască fiind, au biruit pe vrăjmaş, fiind întărite cu puterea Celui ce a răsărit din Fecioară.

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Lepădând toată deşertăciunea lumii, v-aţi lipit cu totul sufletul numai de Dumnezeu. Pentru aceea, aţi răbdat asprimea pustniciei şi a chinuirii, mirese ale lui Hristos, cele prea răbdătoare.

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Purtând crucea ca pe o armă tare, aţi stat împotriva taberelor celor potrivnice şi de la Hristos, cel ce cu puterea Dumnezeirii a biruit lumea şi v-aţi întărit spre biruinţă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

De Dumnezeu grăitorul prooroc, de demult, a zis că Se va pogorî Cuvântul ca ploaia pe lână în pântecele tău, Preacurată. Pe care în două Firi L-ai născut şi căruia cântăm: Slavă, Hristoase, puterii Tale.

Cântarea a 5-a

Irmos: Necredincioşii nu vor vedea slava Ta, Hristoase, iar noi pe Tine, Unule-Născut, strălucirea Dumnezeirii Tatălui, de noapte mânecând Te lăudăm, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte mieluşele fără prihană, ca nişte jertfe primite, Mielului celui adevărat şi Păstorului, muceniţelor, v-aţi adus prinos cu totul desăvârşit şi arderi bine primite.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Omorâte fiind cu trupul, aţi vieţuit cu sufletul, muceniţelor, ca unele care aţi urmat Celui ce a omorât tăria morţii; Cel ce de bunăvoie pe Sine S-a dat şi Crucii şi morţii şi Patimii.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu trupurile fiind osebite, cu un cuget aţi fost unite şi cu multe feluri de bătăi arse, cu un suflet aţi mărturisit pe singurul Domnul Iisus Hristos, Dumnezeu adevărat.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Pe mine, cel căzut în groapa ispitelor, ridică-mă şi mă îndreptează, singura cu totul fără prihană, Ceea ce ai născut pe Dumnezeu, îndreptătorul tuturor, cel ce a împreunat cu bunătatea cele ce mai înainte erau risipite.

Cântarea a 6-a

Irmos: Strigat-a mai înainte închipuind îngroparea Ta cea de trei zile, proorocul Iona în chit rugându-se: din stricăciune mă izbăveşte, Iisuse, Împărate al puterilor.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Zdrobit şi de picioare femeieşti călcat, văzând strămoaşa pe cel ce, cu înşelăciune, a izgonit-o pe dânsa din Rai mai înainte, dumnezeieşte se bucură.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Nevoinţa şi chinuirea prin osârdie împreunându-le, cu Hristos, Mirele sufletelor, acum fără prihană v-aţi unit; şi în Cămara cea dumnezeiască cu bucurie sufletească locuiţi.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Valurile chinurilor celor sălbatice înălţându-se, corăbiile muceniţelor a le îneca n-au putut; ci cu mâna puternică la dumnezeieşti limanuri au ajuns.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Plinirea cuvintelor tale văzând-o, măreşte mai ales Maica lui Dumnezeu, pe Cel ce te măreşte pe tine, căci toate neamurile pe tine acum cu adevărat te fericesc.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cel ce ai mântuit în foc pe tinerii lui Avraam şi ai ucis pe haldei, care fără dreptate vânau pe cei drepţi; Prea lăudate Doamne, Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte mucenice Amun, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cât este de nebiruită înţelepciunea ta, Sfinte Amun, de Dumnezeu purtătorule; că începător fiind cetei fecioarelor; de chinuri nu te-ai temut, ci împreună cu dânsele te-ai săvârşit, ca un diacon şi tăinuitor al dumnezeieştii măriri.

Stih: ***Sfinte mucenice Amun, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca un povăţuitor înţelept, cu cuvinte de vitejie ai îndemnat pe muceniţe să rabde dureri trupeşti pentru Mirele Hristos, şi să strige: Dumnezeul părinţilor bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Să nu ne lenevim, iată s-a gătit locul muceniciei, feciorilor! Să stăm bărbăteşte, Hristos cununi ne întinde. Trupul nostru să nu-l părtinim, strigat-au femeile cele viteze în locul cel de luptă.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Binecuvântat este Rodul pântecelui tău cel binecuvântat; pe care-L binecuvintează Puterile cereşti, adunările omeneşti, ca pe Cel ce ne-a mântuit pe noi din blestemul cel de demult, Ceea ce eşti binecuvântată.

Cântarea a 8-a

Irmos: Pe tinerii cei bine credincioşi...

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Dezbrăcându-vă cu adevărat de omul cel stricat prin păcat, v-aţi îmbrăcat cu haine luminate din sângiurile mucenicești şi cu osârdie cântaţi: pe Domnul lăudaţi-L, lucrurile şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu dumnezeieştile străluciri ale Soarelui celui înţelegător, muceniţe, fiind strălucite, noaptea necredinţei aţi trecut, cântând întru uimirea sufletului: pe Domnul lăudaţi-L, lucrurile şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca nişte mieluşele fără de răutate, ca nişte dumnezeieşti porumbiţe, ca nişte junghieri de bunăvoie şi ca nişte jertfe fără prihană v-aţi adus lui Hristos Ziditorului, cu un glas cântând: pe Domnul lăudaţi-L, lucrurile şi prea înălţaţi-L întru toţi vecii.

Stih: ***Sfintelor muceniţe, rugaţi-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu porunca tiranilor celor fărădelege, mădularele fiindu-vă zdrobite, cu toiage fiind fără milă bătute, de sabie tăiate, nedreaptă moarte aţi suferit. Pentru aceasta, cu bucurie aţi moştenit nemuritoare şi bogate daruri.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

În urma ta au alergat muceniţele femei, prea curată dumnezeiască Mireasă, simţind mirosul mirului cel cu dulce mireasmă al Unuia Născut, Fiului tău, cel ce a strălucit, din pântecele tău, Fecioară, ceea ce nu ştii de nuntă. Şi împreună cu tine, acum împărtăşesc, lăudând pe Hristos în veci.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei bine credincioși, în cuptor, nașterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit, atunci fiind închipuită, iar acum plinită; pe toată lumea ridică să-ți cânte ție: Pe Domnul lucrurile lăudați-L și-L prea înălțați pe Dânsul întru toți vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Eva cu adevărat, prin boala neascultării, a adus în lume blestemul; iar tu, Fecioară, de Dumnezeu Născătoare, prin Odrasla sarcinii tale, ai înflorit lumii binecuvântare. Pentru aceasta, toţi te mărim.

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca dintr-un izvor se revarsă curgeri de tămăduiri, prea fericite, celor ce au trebuinţă şi potolesc vătămarea bolilor, gonesc arşiţa patimilor, inimile iubitorilor de Dumnezeu le adapă spre bună rodirea dumnezeieştilor fapte.

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Dumnezeiescul diacon Amun şi Chelsina şi cu dânşii patru zeci de femei, de Dumnezeu înţelepţite, pătimind după Lege, s-au încununat; şi acum cu îngerii dănţuiesc, pe care, după datorie îi fericim.

Stih: ***Sfintelor mucenițe, rugați-vă lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţatu-v-aţi dumnezeieşti mirese, putere asupra vrăjmaşilor luând şi îngerilor v-aţi asemănat; cu Pomul vieţii neoprit îndulcindu-vă în Rai, din izvorul tuturor bunătăţilor acum vă îndestulaţi, rugându-vă pentru lume.

Stih: ***Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.***

Locaş Înţelepciunii celei mai presus de minte te-ai arătat, Fecioară fără prihană, scaun însufleţit şi uşă. Pentru aceasta, ca pe o Împărătească te-au iubit fecioarele pe tine, Fecioară, Fiica lui Dumnezeu, în urma ta aducându-se.

Imnografie

Troparul Sfintelor 40 de mucenițe din Adrianopol, glasul 4: Mucenițele Tale, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

(Video) Troparul Sfintelor 40 de mucenițe din Adrianopol - Interpret: Otilia Simeria:
https://doxologia.ro/tropare/video-sfintele-40-de-mucenite-din-adrianopol-tropar

Cuvinte Duhovnicesti - Ortodoxia - Sfântul Amun diaconul, împreună cu patruzeci de mucenițe fecioare - 1 septembrie:
https://www.youtube.com/watch?v=WCna6PlwRCI

Sfintele 40 de muceniţe fecioare din Ieraclia Traciei şi a Sfântului Amun diaconul, dascălul lor († 323)

Pomenirea Sfintelor 40 de muceniţe fecioare din Ieraclia Traciei şi a Sfântului Amun diaconul, dascălul lor († 323)

Aceste Sfinte fecioare erau din Adrianopolul Macedoniei. Şi fiind creştine au urmat lui Hristos, având şi dascăl pe diaconul Amun.

Fiind prinse de Vaul, ighemonul Adrianopolului, şi mult fiind chinuite ca să se închine idolilor, s-au rugat lui Dumnezeu, şi fiind spânzurate, în văzduh, chinuindu-se multe ceasuri, căzând jos, au pierit.

Apoi a fost spânzurat Sfântul Amun, şi l-au zgâriat pe coaste, după aceea au pus coif ars pe capul său.

Şi izbăvindu-se el a fost trimis împreună cu sfintele fecioare de la Bereia la Iraclia Traciei la Licinie tiranul.

Şi din porunca acestuia, zece dintr-însele au fost băgate în foc, iar la opt, împreună cu dascalul lor, li s-au tăiat capetele; Şi alte zece, săbii prin gura şi prin inima suferind, s-au sfârşit; şase au fost tocate cu cuţitele; iar celelalte şase s-au mutat la Domnul, fiind arse.

Sinaxar din 1 septembrie

Luna lui Septembrie are 10 zile, ziua are ceasuri 12, şi noaptea ceasuri 12. În ziua dintâi începutul Indictului, adică al anului nou bisericesc.

Stih: Binecuvântează-ne nouă Indictul anului nou,
Cel ce eşti prea vechi, şi pentru oameni nou.

Trebuie să ştim, că Biserica lui Dumnezeu prăznuieşte Indictul, luând obicei de la cei bătrâni; că era obicei la romani, să se facă începătura anului de la acest Indiction. Că Indictionul la romani se zice, poruncă şi arătare; şi pentru că într-această zi a intrat Domnul nostru Iisus Hristos în Sinagoga iudeilor, şi dându-i-se cartea lui Isaia proorocul, şi deschizându-o a aflat locul, unde era scris: Duhul Domnului peste mine, pentru care m-a uns, bine a vesti săracilor m-a trimis, a vindeca pe cei zdrobiţi la inimă, a propovădui robilor slobozenie, şi orbilor vedere. A slobozi pe cei sfărâmaţi întru uşurare, a propovădui anul Domnului cel primit. Apoi dând cartea slugii şi şezând a zis: Astăzi s-a plinit Scriptura aceasta în urechile voastre. Cât s-au şi mirat popoarele de cuvintele darului ce ieşea din gura lui.

Tot în această zi, facem pomenirea de minunea care s-a făcut de Preasfânta Născătoare, de Dumnezeu la Mănăstirea Miasinilor. Şi pomenirea arderii de foc ce s-a făcut.

Stih: De sineşi iese ca un vânat minunat,
Din adâncul iezerului a Fecioarei chip prea luminat.

Pomenirea Născătoarei de Dumnezeu a Miasinilor se face pentru sfânta icoană făcătoare de minuni a Născătoarei de Dumnezeu, care s-a aruncat în iezerul Gazurului, la Mănăstirea Miasinilor, pentru frica luptătorilor de icoane, şi după multă vreme cu voia lui Dumnezeu a ieşit nestricată.

Iar pomenirea arderii de foc se face, căci s-a întâmplat pentru păcatele noastre de s-a făcut ardere foarte mare în cetatea împărătească în zilele lui Leon marelui împărat, şi a ars cea mai multă parte a cetăţii până în şapte zile.

Tot în această zi, prea cuviosul părintele nostru Simeon stâlpnicul.

Stih: Lăsând Simeon cea de pe stâlp şedere,
A aflat în Cer starea cea fără de durere.

Stih: Simeon cel ce întru înălţimea stâlpului s-a nevoit,
La întâia zi a lui Septembrie de pe pământ la Cer a călătorit

Simeon stâlpnicul a fost în zilele împărăţiei lui Leon celui mare şi a lui Martirie, patriarhul Antiohiei, care era din Eparhia Ciliciei, dintr-un sat ce se chema Sisan. Acesta călugărindu-se, şi suindu-se într-un stâlp, şi suferind într-acel stâlp patruzeci şi şapte de ani, şi făcându-se de multe minuni făcător, a adormit cu pace.

Tot în această zi, pomenirea cuvioasei Martei, maicii cuviosului Simeon. Şi a cuvioasei Evantiei. Şi adormirea lui Isus a lui Navi.

Stih: Marta oarecând pe pământ pe Hristos l-a sălăşluit.
Iar pe dânsa Hristos în Cer o a sălăşluit.

Stih: Pe soarele care odinioară alerga, Isus l-a oprit,
Părăsindu-l de a-l mai vedea de soarele măririi cu ochii s-a lipit.

Acest Isus a fost fiu a lui Navi, şi următor scaunului lui Moise celui ce a fost dătător de lege evreilor. Carele a luat şi cetatea Ierihonul, ce era a celor de altă seminţie.

El a văzut pe Arhistrategul Mihail ţinând în mână spadă, şi aflând el cum că este mai marele voievodul puterii Domnului, lepădându-şi armele, a căzut la picioarele lui. Însă dând el război cu cei de altă seminţie, şi vrând să apună soarele, având el osârdie spre război, rugatu-s-a lui Dumnezeu, şi a zis să stea soarele şi îndată a oprit soarele din calea lui să nu apună, până ce a înfrânt pe cei străini care au fugit, şi i-a biruit cu puterea.

Apoi povăţuind el poporul, şi trecând prin pustie şi împărţindu-le pământul făgăduinţei, şi judecând pe popor douăzeci şi şapte de ani, s-a făcut înfricoşat vrăj-

maşilor, şi arătându-şi bărbăţia şi bună fapta sa în multe războaie, a murit, şi s-a îngropat cu cinste de poporul său.

Tot în această zi, pomenirea Sfintelor femei mucenițe fecioare şi a lui Ammun diaconul, dascălul lor.

Stih: Pe fecioarele cele la număr de două ori câte douăzeci,
Nicidecum nici focul, nici sabia nu le îngrozeşte.
Ci mai vârtos mire pe Fiul lui Dumnezeu le pricinuieşte.

Stih: Ammun cu luminată podoabă s-a îmbrăcat.
Pentru că cu bucurie de trup s-a lepădat.

Acestea erau din Andrianopolul Macedoniei şi fiind creştine au urmat lui Hristos, având şi dascăl pe diaconul Ammun. Deci prinzându-se de Vavd, domnul Andrianopolului şi mult fiind muncite ca să se închine idolilor, s-au rugat lui Dumnezeu, şi s-a spânzurat în văzduh popa idolilor, care chinuindu-se multe ceasuri şi căzând jos a pierit.

Apoi a spânzurat pe Sfântul Ammun, şi l-au zgâriat pe coaste, după aceea au pus coif ars pe capul său, şi izbăvindu-se de dânsul s-a trimis împreună cu Sfintele fecioare de la Bereta la Iraclia Traciei la Licinie tiranul. Şi din porunca acestuia, zece dintr-însele s-au băgat în foc, iar la opt cu dascălul lor li s-au tăiat capetele; şi alte zece, săbii prin gură şi prin inimă suferind, s-au sfârşit; şase le-au zdrumicat cu cuţite. Iar celelalte şase luând fiare arse prin gură, s-au mutat la Domnul.

Tot în această zi, pomenirea Sfinţilor mucenici şi fraţi buni Evod, Calista şi Ermoghen.

Stih: Calistei dimpreună cu doi buni fraţi ai ei, capul i s-a tăiat,
Şi foarte bun cu adevărat sfârşit a aflat.

Aceşti Sfinţi mucenici, fraţi buni fiind, precum erau născuţi dintr-un pântece, aşa s-au născut şi duhovniceşte prin scăldătoarea cea dumnezeiască pe vremea propovăduirii. Şi de vreme ce au fost pârâţi către cel mai mare ce era biruitor atunci, cum că sunt creştini, şi cunoscându-se bun neamul şi neîngrozită starea sufletului lor, moarte de sabie asupra lor au rânduit, şi aşa sfârşindu-şi calea muceniciei, la Domnul s-au mutat.

Tot în această zi, cuviosul părintele nostru, Meletie cel nou ce s-a nevoit în muntele Miupoliei, cu pace s-a săvârşit.

Tot în această zi, Sfântul mucenic Anghel, care a mărturisit în Constantinopol la anul 1680, prin sabie s-a săvârşit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni Doamne miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi, Amin.

Icoane

Sf. 40 de Mucenițe din Adrianopol

Sf. 40 de Mucenițe din Adrianopol

Sf. 40 de Mucenițe din Adrianopol

1 SEPTEMBRIE
SF. CUV. SIMEON STÂLPNICUL, SF. CUV. DIONISE EXIGUUL
(CEL SMERIT), SF. 40 DE MUCENIȚE DIN ADRIANOPOL.

1 SEPTEMBRIE
Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ
ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

Troparul Sfintelor 40 de Mucenițe din Adrianopol

1 Septembrie - Glasul 4

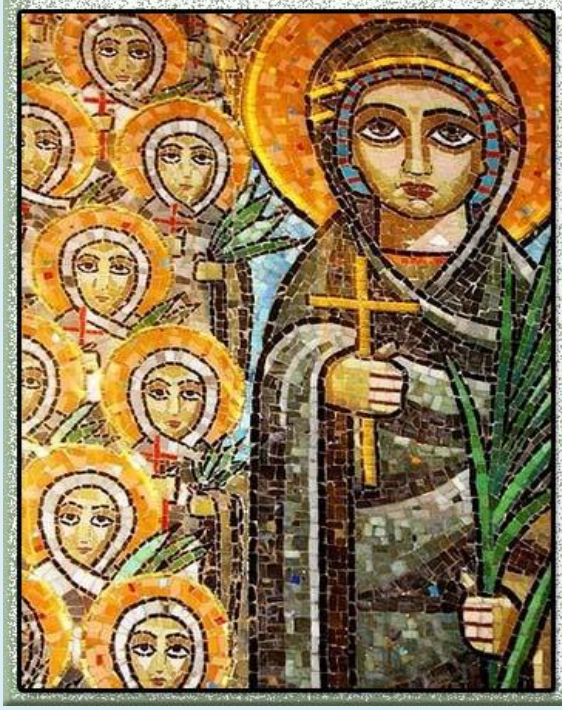

Mucenițele Tale, Doamne, întru nevoințele lor, cununile nestricăciunii au dobândit de la Tine, Dumnezeul nostru. Că având tăria Ta, pe chinuitori au învins; zdrobit-au şi ale demonilor neputincioase îndrăzniri. Pentru rugăciunile lor, mântuieşte sufletele noastre, Hristoase Dumnezeule.

Sf. 40 de Mucenițe din Adrianopol

Bucuraţi-vă, Sfintelor 40 de muceniţe fecioare!